

ringens, altsaa hele Lovgivningsmagtens Side, at naar Kommunerne ere villige til at yde et vist Bidrag til et eller andet Niemed, som Staten anerkjender for almenpigtigt, vil Staten fra sin Side yde et lignende Bidrag, men den gjør sit Bidrag, afhengigt deraf. Det er det, der skal ske her, og Grøndsen er faktisk ligesaa, omhyggeligt og nøjagtigt, som om der var opført en bestemt Sum i Finansloven. Folketællingen den 1ste Februar er afholdt, og det vides altsaa nu paa hvert enkelt Sted i Danmark, hvormange fjerdedels Kroner der kan være Tale om, at Staten vil bidrage dertil. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sngerslev) har fuldkommen Ret i, at vi kunne være temmelig sikre paa, at der ikke vil være ret mange Kommuner, som kunne undlade at yde deres Bidrag, naar de have et saadant Statstilskud i Udsigt, men det betragter jeg som en Fordel ved Loven. Det gjør os det for det Første mere overskueligt, hvad vi virkelig bidrage, og for det Andet bevirker det, at hvad vi tilsigte ved Loven, vil blive opnaaet, medens vi ved Loven isjor saae, at hvad vi dengang tilsigtede derved, ikke blev opnaaet, fordi det Tilbud, som blev gjort, saa godt som slet ikke blev benyttet. Jeg kan derfor ikke se, at de Indvendinger, de ærede Medlemmer have fremsført, endog fra deres eget Standpunkt kunne svække de Grunde, som maa tale for Lovens Vedtagelse. Noget Andet er det selvfølgelig, dersom de Herrer have Grunde i Baghaanden, som de ikke ønske at komme frem med. Det kan jeg jo ikke vide, om de have; men overfor saa saage Grunde, som der fremsæres, ledes jeg næsten til at antage, at der maa være andre Grunde tilføede, end vi høre nu. Det er jo de Herrer's Sag; de ere ikke forpligtede til at gjøre os Rede for de Grunde, som bringe dem til at stemme mod vort Forslag, men hvad enten de Herrer ikke have andre Grunde end dem, de have fremsført, eller have andre Grunde i Baghaanden, kan jeg ikke Andet end slutte mig til, hvad den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte, at de Herrer, der modsatte sig dette, maa være Ansvarer for, at der ikke gjøres Noget i den Retning, da de baade stemme mod vort Forslag og ikke stille noget som helst Endringsforslag, eller fremsætte et selvstændigt Lovforslag, som kunde tilsigte det Samme.

N. Andersen: Jeg tror ikke, at det ærede Medlem er berettiget til at udtale, at vi have andre Grunde i Baghaanden for vor Modstand imod denne Lov end dem, vi have udtalt. Jeg tror, at det ærede Medlem er uberettiget til at fremsføre en saadan Sigelse. Det glæder mig forøvrigt, at det ærede Medlem nu er kommen til det samme Resultat, hvortil jeg var kommen ved Sagens tidligere Behandling, at alle kommunale Kasser ville vide at modtage det Statstilskud,

som nu lovformelig maatte blive vedtaget; thi det vil ganske sikkert være en Fordel for de Enkelte at faae det. Derimod bliver det ikke en Fordel, naar det skal gaa over det Hele. Der vil ikke være vundet Noget ved, at alle Kommunerne modtage Tilskud af Statskassen, da alle Landets Kommuner maa betale de samme Penge ind i Statsskassen i Form af Skatter. Det kan man ikke lufte Dinene for, at den Fordel, man faar derved, faar man paa sin egen Bekostning.

N. Nielsen: Naar ærede Medlemmer her have talt om, at Tabet af Valgretten ikke behøver at være Tab af borgerlig Værdi, saa er det ganske sikkert, at det behøver ikke at være Tilfældet, og jeg tror heller ikke, at nogen hæderlig Mand vil se paa en forøvrigt brav og agtværdig fattig Familie med mindre Belønning og Agtelse, fordi den er kommen i det Tilfælde at maatte modtage Fattigunderstøttelse; men noget Andet er det, om en saadan Familie ikke alligevel nødes til mere eller mindre at tabe Selvagtelsen, og om den i alt Fald ikke bliver sat udenfor det Almindelige ved Valgrettens Tab. Det er vistnok ikke sjældent, at en Familie, der har levet og virket stræbsomt i mange Aar, kan paa Grund af Omstændigheder, som den ikke er Herre over, komme til at modtage Fattigunderstøttelse, og er det nu slet, selv om det kun er meget lidt, den har modtaget i Fattigunderstøttelse, saa vil det kunne ske, at naar Manden gaar til Folkethingsvalgene — jeg har truffet et saadant Tilfælde — og han trodsdydig gaar hen og møder ved Valglisterne, betyder man ham i den store Forsamling, at han staar ikke paa Listen, fordi han har faaet 2 Skpr. Hug til Zulen eller noget lignende. Det maa være saa trykkende for en Mand, der føler, at han lever i et Samfund, hvor han har sine Rettigheder, og endnu burde have dem, at han vel kan komme til at føle Bitterhed imod dette Samfund, naar han tænker sig om og tænker ved sig selv, at hvis han blot havde beholdt, hvad Samfundet uretfærdig har taget fra ham i Skikkelse af Skatter, navnlig Løbskat og Skat til Militærvæsenet (Afbyrdelse). Ja, det er min Opfattelse, at den fattige Arbejder bestattes forholdsanssig for meget gennem Løbsvæsenet, og jeg anser det ikke for ganske retfærdigt, naar man ser paa Militærbyrden som Skat, at naar den fattige Husmand, jeg vil ikke stille Forholdet saa grelt, som det kunde være, naar en Husmand og en Herremand, naar en Millionær og den der kun eier fra Haanden til Munden, hver har en Søn, komme de til at svare ligemeget til Staten i Form af Militærpligt, og det skulle de isølge Loven. Derigjennem haaber jeg, at den sidste ærede Tale kan skjønne, at der er Noget i, at vi komme til at give saadanne Love som denne; thi om den ogsaa kommer alle Kommuner i Lan-